

İhsan Topçu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.9.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İhsan Topçu (1948 -)

İhsan TOPÇU

30 Ağustos 1948 tarihinde Sürmene'nin Kuşluca köyünde doğdu. İlk ve ortaokulu Trabzon'da, liseyi Kilis'te 1965 yılında bitirdi. Aynı yıl girdiği İ.Ü. Hukuk Fakültesinden 1967 yılında kendi isteğiyle ayrıldı. 1967 yılında girdiği İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü 1971 yılında bitirdi. 13 Ocak 1972 tarihinde Diyarbakır Ziya Gökalp Lisesi edebiyat öğretmenliğine atandı. 29 Nisan 1972'de evlendi. Birkaç aftan yararlandıysa da 1989 yılında devam süresini doldurduğundan İ.Ü. Hukuk Fakültesi 3. sınıfından ayrılmak zorunda kaldı.

Değişik liselerde ve Kocaeli Eğitim Enstitüsünde edebiyat öğretmenliği, kısa aralıklarla da yöneticilik yaptı. 7 Mart 1994 tarihinde Kocaeli Üniversitesinde Türk dili okutmanı olarak göreve başladı. 19 Ekim 1994 tarihinde Türk Dili Bölüm Başkanlığına atandı. 30 Mart 1995 tarihinde Kocaeli Üniversitesi Şiir Etkinlikleri Birimini, o zamanki adıyla Şiir Okulunu kurdu. 22 Ağustos 1996 tarihinde Şiir Okulu Müdürlüğüne atandı. Türk Dili Bölüm Başkanlığı ve Şiir Okulu Müdürlüğü görevlerini 22 Aralık 1998 tarihine kadar sürdürdü. 23 Aralık 1998 tarihinde Kocaeli Üniversitesi Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğüne atandı, bu görevinden kendi isteğiyle 7 Mayıs 1999'da ayrıldı. 24 Ocak 2002 tarihinde Şiir Etkinlikleri Birim Müdürlüğüne yeniden atandı. 17 Ocak 2006 tarihinde meslekte 35. yılında emekli oldu. Kocaeli Üniversitesinde Türk dili derslerine öğretim görevlisi olarak, ücretli giriyor.

İlk şiiri 1964 yılında Kilis Hududeli gazetesinde yayımlandı. Bugüne dek, Üçüncü Mevki Duygular (1969) , Yarınsız Sayfaları Yırtıyorum (1975) , Arayış Yolu Arıyor (1990) , Gökyüzünü Yitiren Kuş (1994) , O Yitik Kıpırtı (1996) , Yaşam Avuçlarımızda Sonsuzveren Gül (2003) adlı şiir kitapları yayımlandı. Kocaeli Günümüz Şiiri Antolojisi'ni hazırladı (Kocaeli Üniversitesi Yayınları, 2005) .

Gökyüzünü Yitiren Kuş adlı şiir dosyasıyla, 1992 yılında İsveç'te uluslararası boyutta düzenlenen bir yarışmada "Hümanist Enternasyonal Şiir Onursal Ödülü"nü, Yaşam Avuçlarımızda Sonsuzveren Gül adlı kitabıyla 2004 yılında " Ş. Avni Ölez Şiir Emeği Ödülü"nü aldı.

Şiir ve düzyazıları Cumhuriyet Kitap, Papirüs, Eski Broy, Berfin Bahar, Düşlem, Güney, Ilgaz, Ozanca, Çağdaş Türk Dili, İnsancıl, Kıyı, Karşı, Türk Dili Dergisi, Poetikus, Şiir Ülkesi, Yaşasın Edebiyat, Pencere, Damar, Agora, Afrodisyas Sanat, Gökyüzü, MaviADA, Yelkovan, Taflan, Alaz, Akademi Gökyüzü ve Güzel Yazılar'da yayımlandı.

Kocaeli Üniversitesi Şiir Etkinlikleri Biriminin yayın organı olan Gökyüzü adlı şiir dergisinin, çıkış yılı olan 1996'dan 2005 yılına dek yayın yönetmenliğini yaptı.

Sözleri ve ezgisi kendisinin olan Atatürk Oratoryosu adlı bir çalışması var.

Evli ve iki çocuk babası olan Topçu, Türkiye Yazarlar Sendikası ve Edebiyatçılar Derneği üyesidir.

Eserleri:

Üçüncü Mevki Duygular, Yarınsız Sayfaları Yırtıyorum (Türkçe - İngilizce) ,
Arayış Yol Arıyor, Gökyüzünü Yitiren Kuş, O yitik Kıpırtı, Yaşam Avuçlarımızda
Sonsuzveren Gül

Kocaeli Günümüz Şiiri Antolojisi

Bilge ve Yalın

BİLGE VE YALIN
(Son Liman)

ardımızda ayak sesleri çoğalan
ölümün
tüketen vahşi yüzü

yaşamı yeniden üreten
yüzünü görse
utanır varlığından

hiçliğe çiçek açtıran
sesini duysa
kendini atar uçurumlara

bilgeliğin yalınlığın anlamı
yüzünün de sesinin de rengine sinmiş
gözlerin aşkımın uğrak noktası

saçların içimi serinleten ırmaklar gibi
senden uzaklarda her gece kaçak
kurak iklimlerine dökülür düşlerimin

bir an bile incinsen
engin denizlerden başlar yangınım
çöl olur dünya

yokluğum sensizliğim demek
onun için korkuyorum ölümden
yaşat beni

İhsan TOPÇU

İhsan Topçu

Birahane de Koşan Atlar

-sarıkamışlı recep bakırköy'de yatıyor şimdi
ne bu şiirin yazıldığını biliyor
ne de kendisine adandığını-

birkaç numarası silik piyangodur masasında
umudun en pembe noktası yarış bültenleri

düşlerini emzirirken dördüncü birasıyla
hipodromdan daha hızlı koşuyor
ekranda atlar

hem taburesinde cokey
hem de uçan halısına pist arıyor

-ey hayat onar insanı
yarım dua oluyor dilinde yinelenen
cinnetini erteliyor üç numaralı tay

İhsan Topçu

Düşünmek

bir ülke düşün / düşün ki
içerdekiler dışardakilerden namuslu
bir ülke düşün
düşün ki al başına belayı

İhsan Topçu

İstanbul ve Gülten

bir günlüğüne diyorum
bir günlüğüne boşaltın istanbul'u
el ele sokak sokak sarmaş dolaş gülten'le
sevdamız ancak böyle sığar bu kente

İhsan Topçu

O Yitik Kıpırtı

boşun ve unutuşun içinde
o yitik
o çoğul kıpırtıya adıyorum kendimi

aynı ses aynı yol aynı ses aynı yol
raylara tutsak bir vagon gibisiniz

tahta atlarından çıkamayan
- oysa ne umutlarla girmiştik içlerine
yosun yüzlü bir malzemesiniz biraz da

kırılıp kırılıp düşüyor sözcüklerim
tadılmadık anlamlara dönüşüyorlar

yokun içini dolduruyorum
dikenlerine tutunarak güllerin

kendini yeniden var ediyor her şey

İhsan Topçu

Siz Gülten Hanımı Tanımazsınız

kiminin gözleri güler sürekli
kiminin dudakları
gülten hanımın hem dudakları hem gözleri

siz gülten hanımı tanımazsınız
zamanı üretir parmak uçlarıyla geceleri
gök boşalır içime yıldızlar boşalır
çözer karanlığın rengini de geçer ötesine kadınlığının
o engin boşlukta ikimiz yiteriz

siz gülten hanımı tanımazsınız
onunla her mevsim ilkyazdır
yaşam kendini verir tüm çıplaklığıyla

siz gülten hanımı tanımazsınız
bakışı söze sığmaz içimde gül bahçesi
güzellik yalnız onu kıskanır
yaşı yaşıma boyu boyuma uygun
bugün benimle yarın başkasıyla çıkar
başını belaya sokar adamın

siz gülten hanımı tanımazsınız
gündüz kayarken parmaklarından
gece kollarında mutluluğun

İhsan Topçu

Sustun Gökler de Bitti

sustun gökler de bitti

aşk içimde ölü cenin
her nefes alışımda ruhumu zehirleyen

sen gökleri ve yeri yeniden yaratandın
günahları bağışlayan

sustun gökler de bitti
herkes sorsun kendine
'neden kaygan yollarda yolculuğum
kısıtılmış bir beyinle'

intihar durakları tanımasın diye
her geçişimde taktığım değişik maskeler arasında
gerçek yüzümü arıyorum
hangisi işkencenin mumyası

sen gökleri ve yeri yeniden yaratandın
günahları bağışlayan

sustun gökler de bitti

kokuşmaya başlayan bir aşk leşiyim
yırtıcı kuşlara atın beni

ihsan topçu

İhsan Topçu

Ŗiir Diline Doğru

bir Ŗiir ermiŖine sorsam
sözcükler bazen tanımazken kendini
dizelerde yitmesi midir yoksa
dilin büyülü gizi

İhsan Topęu

Ŗiirim zgürlük

bu ne kuŖtur böyle her yeri kanat
gündüzleri uçururum gökyüzüne
gök Ŗenlenir
her gece döner yüređime

İhsan Topçu

Utandır ve Onursuzluk

UTANÇ VE ONURSUZLUK

bazen sözcükler tükenir geceleri
diyecek çok şey var biliyorum
yuvasız fahişeler gibi ortada kalıyor insan
üstelik çırılçıplak utanıyorum

bir kanserli hücredir bu
kemirir sinsi sinsi depresir durur

bitkin karanlıklarım ağarırken sabahla
sipersiz sokaklara dökülürüm
caddeler dar ve zor
caddeler gömülmüş düşlerle dolu

gün gelir
alır gücünü susamışlığımızdan
tükenmez yollarına doğrulur kırlangıçlarımız

bazen sözcükler tükenir gündüzleri de
zindan zindan örülür yaşamak
acımasız bir fırtına kopar sana doğru
dur durabilirsen ayakta kavgasız

hey bulanık günlerin körebesi
yılgınlıkların örümcek ağı

işte doğurgan sözcükler aşklarım benim
öpüşmeye görelim bir
tut tutabilirsen yık yıkabilirsen
ben kasırgayım

karanlık oldubittilere kısıkıvrak
yaşamak değirmeninde artıyor utanç
insanlar neden neden insanlar
nabızlarına bu denli tutsak

özgürlük pınarlarını emerken sözcüklerim
yakar yıkarım onursuzluğu utancı kahteliği
yokuştur gördüğün düzlük yollar dikenlidir de
dikensiz bir güldür insanı ölümüne sevmek

İhsan TOPÇU

İhsan Topçu

Yarinsiz Sayfaları Yırtıyorum

bir çocuk geçiyor kaldırımdan
sımsıkı tutuyorum çıplak ayaklarını
çocuğa istiyorum yakalatmak yarını

ak küpü avuçlarıma
iğrenç çizgiler dökülüyorsa bugünlerden
avuçlarım irin sarısı oluyorsa yavrum
yüzüme gözüme bulaştırmadım

yarınlarla sabunlayıp
bir yıkadım bir yıkadım ellerimi
gel çıplak ayaklı çocuk seni
bu ellerle seveyim

nasılsa resimleyemezler
hiçbir duvara zamanı

İhsan Topçu

Yeniden

sil baştan deyip
yeniden yazabilirim bu şiiri
yeniden yeniden düşünebilirim
zamanın kemiren aynasında ikimizi

yarım yüzyılı deviren bedenimle
sil baştan deyip
nasıl yaşayabilirim yeniden
yirmi yaş çılgınlığımla seni

nasıl yaşayabilirim ah nasıl
yeniden seninle yaşamımı
güzelim seninle
onarmak için yüreğimi

İhsan Topçu

Yitirifler Sonrası

yitirifler sonrası

1.
yapifkan ve yakan katransı dehlizlerimde
gecesi bitmeyecek bir günün sabahı
nce kendinden çıktın yola
yeniden anlamak için insanı ve yaşamı

ayakların denize deęiyor Şimdi
akıl taşlarına çocukluğun

onardığın limanların
bir bir yıkıyorsun dalgakıranlarını

bugün teknem fırtınalara
daēa dayanıklı diyorsun

2.
yüzlerce kilometre uzakta aklım
denize deęen teninde
en mahrem yerlerinde düřlerinin

parmaklarım göğüslerinde geziniyor bir fincanın içinde
sana dokunmak
zor denizlerle boęuřmak gibi
bir inip
bir çıkmak
fark ediyoruz dnlerden biriken yalnızlığımızı
bařkalařıyor bedenlerimiz

ben söylemiyorum bütün bunları
yüzü kızarıyor falcı kadının
saatler sus

kimsesiz bir hiçliktir sessizlik
birlikte Őenliyoruz
dolduruyoruz yokun içini

3.
kuyularımda kaç kez boęuldum
yok olmadım ama
anımsayışlarla dirildim unutuşlarla bazen
tarih insana yazmadı böylesini

Çünkü aşk seninle fosil olmaktan çıktı
yeryüzü seninle kazandı yitirdięini

4.
yine de batıyor dünya çözümlü yok
benim çözümlüm sen

orada bırak yenilmişliklerini ve zaferlerini
bahar yüzünle dön
içimde hiç gül açmadı ki

savaşçılığını ve dişiliğini esirgemeyen
amazonlar gibi dön

5.
bir kez olsun dinle beni ne olur
dönemeyeceğimiz yerlere gidelim birlikte
kaçalım her yerden ve her şeyden
hep gidelim

hiç düşünmeyelim nasıldır neresidir orası
aç ve susamış ruhlarımız sonsuzca doysun aşka

gitmekten mi yorulduk
canımız mı sıkıldı günün birinde
dönüşlerimiz hep sana olsun

ihvan topçu

İhvan Topçu